

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: M. P.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X. ze dne 28. 8. 2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před správním orgánem

1. Žalobkyně byla v roce 2023 uznána invalidní ve třetím stupni. Rozhodnutím č. j. X. ze dne 17. 4. 2024 žalovaná snížila žalobkyni výši invalidního důchodu, a to z invalidity třetího stupně na invaliditu druhého stupně. Podle posudku lékaře Institutu posuzování

zdravotního stavu totiž pokles pracovní schopnosti žalobkyně činí 55 %, což odpovídá invaliditě druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami. Namítla, že prodělala tři operace prsou, a ozařování skončila až v prosinci 2023. Dále rozvedla své potíže (otékání levé ruky a svalů v podpaží; bolest při sebemenší námaze a nefunkčnost pravé ruky; návaly horka a pocení; bolesti zad a kloubů; vlivem hormonální léčby trpí obezitou; velká únava, přičemž musí užívat léky na bolest; při chůzi se zadýchává a musí odpočívat; dlouholetá hypertenze; časté točení hlavy a nevolnost; zvládá jen lehké domácí práce; v noci se kvůli bolestem budí). Požadovala, aby jí i nadále byl přiznán třetí stupeň invalidity.
3. Žalovaná o námitkách rozhodla následovně: zčásti rozhodnutí změnila – stávající výrok doplnila tak, že od 6. 10. 2024 snížila žalobkyni výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invaliditu prvního stupně a ve zbytku rozhodnutí potvrdila. V řízení o námitkách totiž nechala vypracovat posudek lékařem Institutu posuzování zdravotního stavu, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu II (Onkologie), oddíl A (Zhoubné novotvary), položku 1b [Novotvary; lehké postižení, stavy v kompletní remisi, zpravidla po 6 měsících po ukončení aktivní onkologické léčby, stabilizované nebo menší výkony z důvodů zhoubného novotvaru, resekce nebo amputace zvenčí přímo neviditelné, amputace částí, kde je možná protetická náhrada (např. mastektomie, parciální amputační ztráty končetin, resekce částí střeva, hysterektomie, enukleace bulbu oka při dobré funkci jediného oka) nebo stavy s lehkým funkčním postižením některých orgánů nebo systémů, výkon některých denních aktivit s obtížemi nebo s využitím kompenzačních mechanismů a prostředků] přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 15–25 %. Posudkový lékař zvolil horní hranici vzhledem k průběhu onemocnění žalobkyně. Tuto hodnotu dále zvýšil o 10 % podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity. Celkově tedy míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí 35 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně. Den změny stupně invalidity posudkový lékař stanovil na 11. 7. 2024, tedy ke dni posudkového hodnocení. Dále posudkový lékař uvedl, že do 10. 7. 2024 se u žalobkyně jednalo o invaliditu druhého stupně (míra poklesu pracovní schopnosti činila 55 %).

II. Řízení před soudem

4. Proti rozhodnutí žalované o námitkách žalobkyně brojila žalobou. Nesouhlasila se závěry posudkových lékařů. Stejně jako v řízení o námitkách rozvedla své potíže (bolesti rukou, zad a kloubů, časté točení hlavy, při chůzi se zadýchává aj.). Prodělané onkologické onemocnění ji omezuje v pracovním výkonu, rovněž to nepomáhá její psychice. Namítla, že ozařování sice skončila v prosinci 2023, nicméně hormonální léčba u ní stále probíhá. Ta má za následek silné a intenzivní návaly horka a obezitu. To však nebylo posudkovými lékaři zohledněno.
5. Žalovaná s žalobou nesouhlasila. Napadené rozhodnutí vychází z posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu, který žalovaná považovala za úplný, celistvý, přesvědčivý a vypořádávající se se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Závěrem žalovaná navrhla důkaz

posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

III. Posouzení věci

6. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Obecná východiska

7. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
8. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
9. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
10. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně. Tento postup navrhla i žalovaná.

Závěry posudkové komise

11. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 35 %, a proto se v jejím případě jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobkyně shledala dominantním postižením, jak ho vymezuje kapitola II, oddíl A, položka 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Tedy ve shodě s posudkovým lékařem dospěla k závěru, že se jedná o onkologické onemocnění, zhoubný novotvar s lehkým postižením. Posudková komise hodnotila na horní hranici daného rozmezí (15–25 %), a to ohledem na probíhající hormonální léčbu. Tuto hodnotu rovněž zvýšila o 10 % podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity. Celkově tedy pokles pracovní

schopnosti žalobkyně činí 35 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně. Platnost posudková komise stanovila trvale a ve shodě s posudkovým lékařem uvedla, že od 7. 3. 2024 (den posudkového jednání v prvním stupni) do 10. 7. 2024 byla žalobkyně invalidní ve druhém stupni.

12. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobkyně je schopna lehké práce v podstatě menším rozsahu a intenzitě. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně. Posudková komise uvedla, že nebylo možné hodnotit jako středně těžké, těžké či zvláště těžké postižení (dle kapitoly II, oddílu A, položky 1c–1e přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity), neboť tento závěr doložené lékařské zprávy neprokazovaly. Co se týče nadále probíhající hormonální léčby, posudková komise tuto skutečnost zohlednila v rámci stanovení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Soud tedy posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítli.
13. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá 35 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně.
14. Soud nepřehlédl tvrzení žalobkyně o omezené možnosti zaměstnání způsobené jejími zdravotními problémy. To však nemá na posouzení invalidity vliv: posouzení vhodného pracovního zařazení a vhodných pracovních podmínek a pomoc při jejich nalezení je úkolem úřadu práce. Nejde o otázku hodnocení či stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti (srov. rozsudek NSS č. j. 3 Ads 203/2024-48 ze dne 24. 4. 2025).

IV. Závěr

15. Z výše uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a úspěšné žalované náhrada nákladů nenáleží. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 12. června 2025

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce